

Acțiune introdusă la 7 iulie 2014 – Pelikan/OAPI – Hachette Filipacchi Presse (be.bag)**(Cauza T-517/14)**

(2014/C 448/34)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG (Hanovra, Germania) (reprezentant: A. Nordemann, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Hachette Filipacchi Presse SA (Levallois Perret, Franța)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul: reclamanta

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii verbale „be.bag” nr. 1192/2013-1

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 3 aprilie 2014 în cauza R 1192/2013-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a deciziei atacate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 15 septembrie 2014 – Ungaria/Comisia**(Cauza T-662/14)**

(2014/C 448/35)

*Limba de procedură: maghiara***Părțile**

Reclamantă: Ungaria (reprezentanți: M. Z. Fehér și G. Koós, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolului 45 alineatul (8) din Regulamentul delegat (UE) nr. 639/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului și de modificare a anexei X la regulamentul menționat, în partea care cuprinde următoarea formulare: „selectând din lista întocmită în temeiul articolului 4 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 speciile cele mai adecvate din punct de vedere ecologic, excluzând astfel specii care în mod clar nu sunt indigene”;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta susține că articolul 45 alineatul (8) din regulamentul atacat depășește cadrul prevăzut de Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 ⁽¹⁾, care acordă abilitarea și, de fapt, lipsește de conținut posibilitățile acordate statelor membre de a introduce o cerință restrictivă care presupune o reinterpretare a posibilităților acordate statelor menționate prin actul legislativ de bază.

De asemenea, reclamanta consideră că expunerea de motive a regulamentului atacat nu cuprinde motivarea suficientă și detaliată necesară. În opinia sa, o modificare a unei dispoziții de abilitare care prezintă o astfel de întindere și un astfel de domeniu de aplicare nu permite în practică să se deducă cu claritate dispoziția de abilitare pe care s-a întemeiat Comisia și măsura exactă în care a realizat aceasta, ceea ce face aproape imposibilă examinarea obligatorie din punctul de vedere al securității juridice.

Reclamanta susține de asemenea că reglementarea adoptată de Comisie stabilește o discriminare cu privire la speciile de arbori denumite speciile forestiere cu ciclu de producție scurt sau, mai concret, cu privire la agricultorii care doresc să îi planteze. Plantațiile sau agricultorii de ambele categorii se află în situații identice, întrucât nu este justificat să se stabilească o diferență între ele în funcție de speciile de arbori pe care doresc să le aleagă în vederea constituirii plantațiilor lor.

În plus, reclamanta afirmă că, de-a lungul întregii negocieri a regulamentului de abilitare, Comisia s-a opus inclusiv ca statele membre să aibă posibilitatea de a califica drept suprafețe de interes ecologic suprafețele plantate cu specii forestiere cu ciclu de producție scurt. Potrivit reclamantei, totul indică intenția Comisiei de a evita în practică această posibilitate prin intermediul reglementării atacate, săvârșind prin aceasta un abuz de putere.

În ultimul rând, reclamanta consideră în special că regulamentul atacat încalcă principiul general al securității juridice în măsura în care, pe de o parte, articolul 45 alineatul (8) din regulamentul menționat nu este clar sub mai multe aspecte și, pe de altă parte, regulamentul nu garantează o perioadă de adaptare suficientă anterior intrării sale în vigoare în vederea pregătirii în vederea unei schimbări de o asemenea importanță. Reclamanta susține că se încalcă de asemenea principiul încrederii legitime și că, atunci când a formulat dispozițiile de intrare în vigoare, Comisia nu a ținut seama că în cadrul agricol trebuie să existe, în cazul său, o perioadă de pregătire în mod necesar mai îndelungată. De asemenea, reclamanta consideră că actul atacat constituie de asemenea o încălcare a dreptului de proprietate recunoscut la articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului (JO L 347, p. 608).

Acțiune introdusă la 22 septembrie 2014 – Slovacia/Comisia

(Cauza T-678/14)

(2014/C 448/36)

Limba de procedură: slovacă

Părțile

Reclamantă: Republica Slovacă (reprezentant: B. Ricziová, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei Comisiei, conținută în scrisoarea din 15 iulie 2014, prin intermediul căreia aceasta din urmă solicită Republicii Slovacă să pună la dispoziție resursele financiare care corespund pierderii de resurse proprii tradiționale și